

Fotáky na dovolenou

Test digitálních fotoaparátů v ceně od 5 do 10 tisíc Kč včetně DPH (CD)

RANI TOLIMAT

Léto je tady a většina lidí se chystá na dovolenou. Zkušené a zdatné fotografy pomyslně leští své přístroje a těší se, jak budou lovit záběry exotických krajín. Co mají ale dělat ti, kteří fotografují jen příležitostně, žádný digitální přístroj dosud nemají a přitom by rádi konečně letos přivezli od moře nebo z hor podobně vydařené záběry, jaké vídají na večírcích přátel?

Snadná pomoc – stačí si pořídit jeden z levnějších fotoaparátů, jimiž se trh v posledních měsících jen hemží. Žádný z nich váš rodinný rozpočet pravděpodobně nezruinuje, přesto ale doporučujeme pečlivě vybírat – mezi jednotlivými modely jsou místy výrazné rozdíly a různé

typy jsou určeny různým uživatelům. Připravili jsme pro vás test čtrnácti digitálních kompaktních v ceně od pěti do deseti tisíc korun.

Co se vlastně od této nejlevnější kategorie, anglicky označované jako entry-level nebo low-end, dá očekávat? Všem se jedná o kompaktní

přístroje určené ke každodennímu použití v nejrůznějších přírodních i světelných podmínkách. Až na výjimky jejich výrobci nepočítají s tím, že by uživatelé měli s fotografováním výraznější zkušenost a vyživali se v technických parametrech a nejrůznějších nastaveních. Proto se drtíva většina přístrojů používá převážně v plně automatickém režimu, jen u některých se setkáme s prioritou clony či času, případně s manuálním nastavením expozičních hodnot. Místo toho nabízí většina fotoaparátů rozšířenou řadu motivových programů, tedy speciálních automatických režimů určených k fotografování sportu, krajiny, nočních snímků apod.

Mezi základní **funkční výbavu** levnějších fotoaparátů patří korekce expozice, několik variant vyvážení bílé a pár režimů blesku. Některé modely umožňují měnit způsob ostření nebo měření expozice, s pokročilejšími funkcemi (kontinuální ostření na objekty v pohybu, expoziční

bracketing, živý histogram apod.) se ale setkáme jen výjimečně. Blesk je zásadně vestavěný, sáňky pro externí zábleskové zařízení se v této kategorii běžně neobjevují. Většina funkcí je přístupná přes omezené množství ovládacích tlačítek, případně přes menu – ovládání nesmí být příliš složité, méně zkušené uživatele na rozdíl od zdatnějších fotografů přístroj plný tlačítek a voličů spíše odradí.

Poměrně bohatou funkční výbavu najdeme například u Minolty Z20, Canonu A520, Kodaku Z740 nebo Aceru CR-8530, průměr v této oblasti představují oba Panasoniky, HP R717 nebo Kodak Z700. Naopak třeba Fujifilm A350, Olympus mju mini nebo HP M417 jsou určeny zcela nenáročným uživatelům, kteří se odmítají zdržovat s nastavováním čehokoli a chtějí prostě jen mačkat spoušť.

Z hlediska **optiky** je drtivá většina přístrojů vybavena jednoduchými objektivy s trojnásobným či čtyřnásobným zoomem a optickým průhledovým hledáčkem. U některých typů (oba Panasoniky, Olympus mju mini) odpadl optický hledáček úplně, jinde (Acer, Minolta X50) plní vlastně jen kosmetickou funkci a prakticky jej příliš využívat nelze. Do nejnižší kategorie se ale dostali i dva zástupci třídy ultrazoomů, tedy fotoaparátů s osmi- a vícenásobným přiblížením – Minolta Z20 a Kodak Z740. To by ještě před rokem nebylo myslitelné, ultrazoomy se prodávaly nejmeně za 12–13 tisíc. Fotoaparáty s takovým rozsahem ohniskové vzdálenosti nemožou vzhledem ke složité optice využívat průhledového hledáčku, jsou proto vybaveny hledáčky elektronickými (EVF). V podstatě jde o malý displej, na němž se zobrazí stejné informace jako na běžném LCD. Výhodou je pohled „skrz objektiv“ jako u zrcadlovky, nevýhodou o něco horší zobrazení.

Důležitým parametrem je i **rozlíšení snímače**. Pro kvalitu fotoaparátu sice není ani zdaleka tak určující, jak tvrdí některé reklamy, a už vůbec neplatí, že více megapixelů znamená za všech okolností lepší výsledky, ale svůj význam rozlišení samozřejmě má. V současné době je nejčastější hodnotou i v kategorii levných fotoaparátů 5 megapixelů. V tomto rozlišení lze bez problémů tisknout snímky ve formátu A4, to však vyžaduje dobrou optiku a ta u přístrojů této třídy bývá kamenem úrazu. Kvalita objektivu totiž ovlivňuje kvalitu fotografií často mnohem více než rozlišení, o čemž reklamy většinou mlčí. Pro prohlížení na monitoru, případně tisk ve formátu 10 × 15 nebo 13 × 18 cm bohatě stačí 4 megapixely, třímegové rozlišení (Canon Ixus 30) již může být pro moderní špičkový monitor málo, ale běžným typům bez potíží vyhovuje též. Příliš vysoké rozlišení může být dokonce i na škodu – pokud výrobci vměstnají třeba 8 megapixelů na příliš malý snímač jako v případě Aceru CR-8530, může být výsledkem vysoká hladina šumu a paradoxně tak spíše horší zobrazení drobných detailů.

Pro mnohé uživatele hraje samozřejmě velkou roli i **design** fotoaparátu. Stylové modely

připomínající spíše módní doplňky najdeme dnes i v nejlevnější kategorii, z našeho výběru tento požadavek splňuje třeba Canon Ixus 30, Olympus mju mini, Minolta X50 nebo HP R717. V jiných případech výrobci kladli důraz spíše na praktické využití a funkčnost fotoaparátu, design pro ně nehrál takovou roli (Canon A520, Olympus C-500). Specifickým případem je Minolta Z20, kterou mnozí uživatelé považují spíše za nepovedený vtip návrhářů, jiní už si ale na typické tvary řady Z zvykli a nedají na ně dopustit.

Uživatelé často kladou důraz i na doplňkovou funkci fotoaparátu – schopnost **videozáznamu**. Žádný přístroj samozřejmě nenahradí kameru, ale pokud na tom někomu záleží, měl by se na parametry videa informovat předem. Většina přístrojů nabízí velmi slušnou frekvenci záznamu 30 snímků za vteřinu, některé (Minol-

ta Z20, Acer CR-8530, Canon Ixus 30) v této frekvenci zvládnou záznam v rozlišení 640 × 480 bodů, tedy VGA. Ixus kromě toho dokáže nahrávat až minutu záznamu frekvencí 60 obr./s (pravda, jen ve čtvrtinovém rozlišení, 320 × 240).

Jak na dovolené fotografovat

I nezkoušené uživatele se během prázdnin či dovolených dostávají do nejrůznějších fotografických situací, v nichž je pro dosažení kvalitních snímků potřeba naplno využít specifické vlastnosti daného přístroje. Doporučujeme tedy fotoaparát zakoupit s určitým předstihem, v klidu si doma prostudovat manuál a vyrazit alespoň na jedno odpoledne někam do parku či k řece, kde si práci s fotoaparátem vyzkoušíte takřka jic nanečisto. V našem článku si vyjmenujeme několik základních situací a podíváme se, jak v nich lze s jednotlivými modely postupovat.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Acer CR-8530

Jako jediný z testovaných fotoaparátů nabízí Acer osmimégové rozlišení, které bylo ještě před rokem doménou špičkových modelů za cenu okolo třiceti tisíc. Pro mnoho lidí to bude jistě silným argumentem, přístroj má i další přednosti. K nim kromě povedeného designu patří i slušná řádka funkcí od kompletní škály expozičních režimů přes ruční vyvážení bílé či zobrazení expozičních hodnot a dalších údajů na displeji, až třeba po asistenční přisvětlení v šeru či živý histogram. Zadní straně přístroje dominuje velký displej s dobrým rozlišením, má jeden velký problém – při fotografování v exteriéru je obraz příliš kontrastní a drobnější detaily na něm zcela zanikají, což ztěžuje práci i za zamračených dnů. Optický hledáček nepomůže, je příliš malý a scéna v něm skoro není vidět. K drobným nedostatkům patří i pomalejší náběh (okolo 3 s) a silné zahřívání za provozu, největší výtky ale máme ke kvalitě fotografií. Snímky se vyznačují neostrou kresbou a vybledlými barvami, také chromatická aberace je všudypřítomná. Daní za vysoké rozlišení je pak spousta šumu, který již při ISO 200 (vyšší citlivost přístroj nenabízí) vážně poškozuje snímky a zcela likviduje drobné detaily, které bychom od fotoaparátu s osmi megapixely čekali.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Canon PowerShot A520

První fotoaparát Canon v našem testu míří spíše na zkušenější uživatele, požadující více funkcí za nízkou cenu. Vypadá obyčejně až fádne, nabízí ale plnou škálu expozičních režimů a celkově „serióznější“ pojetí. Pokud si uživatel netroufne na prioritu clony či času nebo na manuální režim, může využít 13 motivových programů, k tvorbě kompozice lze použít kromě displeje i relativně slušný optický hledáček, o ostření v šeru se stará asistenční přisvětlení. Velkým problémem jsou ale pomalé reakce fotoaparátu – zoomování, ostření, střídání motivových programů či prohlížení fotografií trvá citelně déle než u jiných modelů. Ani příznivci videozáznamů nebudou nadšeni z maximální délky tří minut s frekvencí 15 obr./s a velikostí 320 × 240 bodů. Podobně jako Ixus se fotoaparát navíc neumí přihlásit jako externí disk. Pokud ale tyto nedostatky překousneme, čeká nás příjemné překvapení v podobě velmi vydařených fotografií s přirozenými a sytými barvami, téměř nulovou aberací a snesitelným šumem i při ISO 400. Při ISO 50 jsou fotografie úplně čisté a procesor zvládá slušný dynamický rozsah, což z A520 činí velmi šikovný nástroj pro fotografování přírody.

Canon Ixus 30

Společně s HP R717 a Olympusem mju mini tvoří trojici nejatraktivnějších fotoaparátů ve výběru. Po bleskurychlém náběhu (méně než 1 s) potěší mnoho uživatelů české menu, věc u fotoaparátů zatím téměř nevídaná. Informovanější fotografové zase zpozorní při spatření loga obrazového procesu DIGIC II, kterým jsou vybaveny i nejlepší profesionální zrcadlovky značky Canon. Díky asistenčnímu přisvětlení fotoaparát vcelku spolehlivě ostří i v naprosté tmě, dobrý je i videorežim – při nižším rozlišení 320 × 240 bodů lze po omezenou dobu nahrávat impozantní frekvencí 60 obr./s. Rozložení expozičních hodnot lze při prohlížení kontrolovat na histogramu, bohužel ho nelze zapnout už při fotografování. Slabinou je naopak displej s vybledlými barvami, tišerný optický hledáček také není určen zrovna pro náročné. Na kvalitě fotografií se projevuje výtečný procesor, ale bohužel i horší optika a nízké rozlišení. Barevnému podání nelze vytknout nic, zejména odstíny pleti vypadají výborně i při fotografování s bleskem, ale detailů je na snímcích málo a při krajích fotografií se objevuje výrazná aberace. Ixus 30 se proto hodí spíše pro portréty a záběry zblízka než třeba na fotografování krajiny.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

FujiFilm FinePix A350

Fotoaparát pro uživatele, kterým i běžný dnešní kompaktní standard připadá příliš složitý a dává přednost menšímu množství funkcí a maximálně zjednodušenému ovládání. Vzhledem připomíná přístroj klasické filmové „krabičky na mýdlo“, jednoduchý design neruší ani jedna extravagance, ovládací prvky jsou redukovány na nezbytné minimum. Zoom se ovládá horní a dolní šipkou křížového tlačítka, což je dost nezvyklé a nepohodlné. Spartánské menu nabízí jen makrorežim, úpravu velikosti fotografií, sekvenční snímání a samospoušť, v režimu trochu nepatřičně označeném jako Manual se skrývá korekce expozice a vyvážení bílé – a to je vše. Začátečníci ocení možnost zobrazit na displeji mřížku pro snazší tvorbu kompozice. Problémem je ostření v šeru, naše pokusy byly většinou neúspěšné. Velkou pochvalu však zaslouží automatické vyvážení bílé, barevné podání venku i uvnitř je výborné, jen barvy by mohly být sytější (škoda, že fotoaparát neumožňuje jejich softwarové dosycení). Chromatickou aberaci jsme nezaznamenali, při ISO 100 je na snímcích velmi málo šumu, k vyšší citlivosti se nám přístroj donutit nepodařilo. Celkově je kvalita snímků velmi dobrá a nenáročným začátečníkům lze proto A350 doporučit.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

HP PhotoSmart M417

M417 je v lecčems levnější obdoba R717, s níž sdílí některé ovládací prvky, například zmiňovanou duální spoušť pro fotoaparát a video. Rozhodně není tak elegantní na pohled, na druhou stranu ale v některých ohledech svého dražšího stájového kolegu předstihne. Nabízí například rychlejší náběh, menší zkraslení optického hledáčku a také jednu velmi šikovnou vlastnost – při ostření v šeru se na displeji objeví snímání scény v přizračném zeleném nasvícení, takže člověk ví, co fotografuje. Podobně jako u R717 je u každé položky menu k dispozici kontextová nápověda, což jistě ocení zejména začátečníci. Bohužel chybí pokročilejší výbava, například asistenční přisvětlení, při fotografování v šeru tak přístroj správně zaostří jen asi v polovině případů. Clona má jen dvě polohy, mezi nimiž si fotoaparát vybírá automaticky a bohužel také značně pomalu, takže po přechodu z interiéru do světla lze čekat na reakci i několik sekund, podobně jako na správné vykreslení scény na displeji. Dalším problémem je slabý výkon blesku, v interiéru dosvítí jen asi na dva metry. Snímky bohužel trpí podobnou chromatickou aberací jako u R717 a nemají tak živé barvy, na druhou stranu ale při vyšších citlivostech trpí méně šumem.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

HP PhotoSmart R717

Kdybychom udělovali ceny za design, umístil by se šestimégový HP R717 s elegantním kovovým krytem přední části hodně vysoko. Zároveň toho ale nabízí docela dost i náročnějším uživatelům – k dispozici je například manuální ostření, asistenční přisvětlení při ostření do tmy nebo zajímavé softwarové funkce. Mezi nimi najdeme třeba spolehlivé odstranění červených očí z vyfotografovaných snímků nebo prosvětlení tmavých míst při fotografování v protisvětle. K dispozici je i režim priority clony, tu lze ale nastavit jen ve dvou krocích. Neobvyklým, ale pro značku HP typickým prvkem jsou dvě spouště – jedna pro fotografování, druhá pro video. Trochu zarmoutí pomalý náběh, čtyři vteřiny jsou dnes na fotoaparát s pouhým trojnásobným zoomem hodně. Optický hledáček hodně zkrasluje perspektivu, displej zase mívá problémy s barevným podáním při rychlých přechodech ze stínu na světlo. Fotografie jsou plné velmi živých a věrných barev a při ISO 100 potěší velmi nízká hladina šumu, na druhou stranu jsme při fotografování v protisvětle zaregistrovali až nezvykle silnou chromatickou aberaci, výjimkou nebylo ani výrazné moiré (barevná vada vznikající při fotografování určitých, třeba mřížkových textur).

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Kodak Z700

Oba testované Kodaky vycházejí podobně jako Konica Minolta Z20 ze „zrcadlovkové“ koncepce a jsou proto poměrně robustní, což lidem s většími prsty přijde vhod. Na jeden z nejlevnějších modelů v testu nabízí Z700 relativně hodně funkcí pro náročné, třeba prioritu času a clony nebo kontinuální ostření na objekty v pohybu, které funguje velmi dobře. V horším světle (třeba v místnosti osvětlené slabší žárovkou) si fotoaparát vede relativně dobře a ostří spolehlivě, v úplné tmě ale zaostřit nedokáže. Samotný náběh je relativně rychlý, jednu věc ale vývojáři nedomyšleli – fotoaparát nemá vypínač, jeho funkci plní samostatná poloha na voliči režimů a třeba k prioritě času/clony je od ní dost daleko, což náběh nepříjemně prodlužuje. Optický hledáček zkrasluje scénu podobně jako u HP R717. Potěší patnáct motivových programů, naopak zarmoutí jen tři varianty vyvážení bílé bez možnosti ručního nastavení. Příjemným překvapením je dobrá kvalita snímků – fotografie jsou možná lepší než z dražší Z740, chromatickou aberaci jsme nezaznamenali, fotoaparát nabízí slušný dynamický rozsah a syté živé barvy. Do citlivosti ISO 200 je šumu velmi málo, při ISO 400 jeho míra roste, ale pořád se pohybuje mezi lepšími modely.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Kodak Z740

Kodak Z740 původně patřil do vyšší kategorie a mezi levnými fotoaparáty působí se svou koncepcí „univerzálního fotoaparátu střední třídy“ téměř nepatřičně, což ale není důvod nezařadit jej do testu. Vedle Minolty Z20 jde o druhý ultrazoom v našem výběru. Podobně jako Z20 nabízí kompletní škálu expozičních režimů a některé další pokročilé funkce, oproti Minoltě má ale mnohem lépe vyřešené ovládání – na kombinaci kruhového voliče s joystickem si člověk musí chvíli zvykat, pak ale vše funguje výborně. Nevýhodou je přece jen slabší funkční výbava – chybí například histogram, pomalá synchronizace blesku nebo ruční vyvážení bílé, což lze bez problémů odpustit miniaturnímu modelu, ale v konkurenci Minolty Z20 je to nevýhoda. Naopak lze ocenit vůbec nejširší nabídku motivových programů mezi testovanými modely. Náběh je na ultrazoom velmi rychlý, totéž platí pro pohyb zoomu, ten by ale mohl být plynulejší. Fotografie mají přednosti i slabiny – jsou ostré i při fotografování v šeru a potěší velmi živými a realisticky zachycenými barvami, do ISO 200 je neruší žádný výrazný šum, dobrá je i kresba detailů. Snímky ale bohužel trpí všudypřítomnou chromatickou aberací i při průměrně kontrastních scénách.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Konica Minolta DiMAGE X50

Pětitegový model se objevil již v březnovém testu, v němž jsme se zaměřili na vyšší kategorii kompaktních fotoaparátů. Minolta X50 od té doby zlevnila a dnes představuje zajímavou alternativu pro jednoduché levné modely. Stylový design potěší dámy, přístroj vcelku dobře splňuje představy o fotoaparátu coby módním doplňku, mnohými vlastnostmi zaujme i zkušenější fotografe. Snad největší předností je vynikající sekvenční snímání, známé i z jiných modelů téže značky – pokud snížíme rozlišení na 1,2 Mpix, umí fotoaparát pořídit až 11 snímků fantastickou rychlostí 10 obrázků/s a z toho přecházejí oči i majitelům pětikrát dražších zrcadlovek. Povedený je i videorežim, během filmování lze používat zoom a měnit korekci expozice i vyvážení bílé. Při fotografování v interiéru oceníme poměrně rychlé automatické ostření i při nastavení velké ohniskové vzdálenosti. Hlavním problémem je trochu sporná kvalita optiky – nepříliš světlý objektiv (f5 při nejdelším ohnisku) nevykazuje žádnou zvláštní kresbu detailů, fotografie ztrácí na ostroty zejména poblíž okrajů. Dalším problémem je při vyšších citlivostech šum. Raději doporučujeme trvale nastavit ISO 100 nebo používat automatickou citlivost, která nikdy nepřekročí ISO 160.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Konica Minolta DiMAGE Z20

Jeden ze dvou ultrazoomů v testu patří do oblíbené modelové řady, která se vyznačuje i extravagantním designem a slušnou funkční výbavou. Neobvyklý design má své přednosti i nedostatky – modely řady Z poznáme na první pohled, plastové provedení ale působí hodně lacině a do jisté míry trpí i ergonomie (podobně jako u typu si u Z20 musíme dávat velký pozor při práci v místnosti, abychom prsty ruky nezakryli blesk). Velmi diskutabilní je i přepínání mezi hledáčkem a displejem pomocí zrcadélka, systém nepůsobí odolně. Naopak funkční výbava potěší i znalce, k dispozici je plná škála expozičních režimů, možnost zaostřit ručně i průběžné automatické ostření pohybujících se objektů, ruční vyvážení bílé nebo skvělý videorežim. Poměrně nešikovné ovládání bohužel neodpovídá bohaté výbavě – tlačítek je na těle poskrovnu a většina funkcí je tak přístupná jen přes menu. Také elektronický hledáček je vinou zrnitého obrazu bez detailů použitelný jen v nouzi. Kvalita snímků je na levný ultrazoom vcelku dobrá, hlavně při nižších citlivostech (ISO 50–100), naopak ISO 320 vzhledem k vysoké hladině šumu prakticky nelze použít. To je bohužel oproti předchůdcům tohoto modelu jeden z typických důsledků vyššího rozlišení.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Olympus C-500

Patří k levnějším z testovaných modelů a je to znát. Jako módní doplněk Olympus C-500 rozhodně využít nelze, pro mnohé to může být spíše výhodou – díky větším rozměrům padne do ruky lépe než mnohé stylové „šperky“. K „serióznímu“ dojmu přispívají i některé v této kategorii nezvyklé funkce, například výborný režim supermakro (spolehlivě ostří již od 2 cm), redukce šumu, ruční vyvážení bílé nebo stále zobrazení expozičních hodnot na displeji. K dispozici je dokonce i manuální režim, fotoaparát ale bohužel nabízí jen dvě polohy clony. Začátečníci naopak ocení hned 16 motivových programů. Velkým překvapením je tradičně bolavé místo levnějších kompaktních značek Olympus, totiž automatické ostření. Nepatří k nejrychlejším, je ale velmi spolehlivé i v šeru. Rychlost je obecnou slabinou C-500, náběh trvá okolo tří vteřin, přechod mezi oběma póly ohniskové vzdálenosti zvládají lépe i některé ultrazoomy a zanedbatelná není ani prodleva spouště. Snímky potěší ostrota i minimální chromatickou aberaci, naopak šum je patrný i při ISO 50 a nejvyšší hodnotu ISO 400 prakticky nelze použít. Automatické vyvážení bílé někdy způsobí modravý nádech, podobně jako u ostatních Olympusů, celkově jsou fotografie příjemným překvapením.

Olympus mju mini

Na rozdíl od modelu C-500 si mju-mini zaručeně s jiným fotoaparátem nespletete, ve snaze o originální design se vývojáři Olympusu dostali tentokrát opravdu daleko. Začátečníkům se nezvyklá koncepce může líbit, zkušenější fotografe ale patrně odradí velmi omezená funkční výbava. Možností ovlivnit charakter snímku tu najdeme velmi málo, při fotografování dokonce často ani nevíme, zda bude výsledný snímek ostrý – na displeji se nezobrazí žádné expoziční hodnoty. Ovládacích prvků je na těle fotoaparátu minimálně, což je ale vzhledem k omezené nabídce funkcí logické (tlačítko pro mazání snímků tu ale být mohlo). Potěší spousta motivových programů, bohužel bez nápovědy na displeji, což byla výhoda starších modelů řady mju. Příjemným překvapením je ovšem rychlost fotoaparátu – náběh trvá pouhou vteřinou, prodleva spouště je minimální, i ostření je vcelku svižné a na tuto kategorii až nezvykle spolehlivé i v šeru. Snímky zaujmou zejména věrnými a živými barvami, zejména velmi sytými odstíny zelené. Chromatická aberace se objevuje jen ojediněle, při ISO 64–100 jsou fotografie prakticky bez šumu. Místo extravagantní hračky nás zkrátka překvapil jednoduchý, ale slušný fotoaparát.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Panasonic LS1

Malý a lehký fotoaparát s povedeným stylovým designem nabízí podobně jako jeho vybavenější stájový kolega LZ2 jednu velkou výhodu oproti konkurenčním modelům, totiž stabilizátor obrazu. To oceníme zejména při fotografování v horším světle a v interiéru, z ruky lze bez potíží udržet čas okolo 1/30 s. K dalším výhodám LS1 patří velký a jasný displej, jako u většiny malých Panasoniců přístroj zcela chybí optický hledáček. Ve slušné funkční výbavě najdeme například histogram či pomalou synchronizaci blesku, při fotografování se na displeji zobrazí aktuální expoziční hodnoty. Velkou pochvalu zasluží systém automatického ostření, který zcela spolehlivě pracuje i v naprosté tmě a ani k tomu nepotřebuje asistenční přisvětlení. Další výhodou je rychlý náběh. Chválu ale bohužel brzy přeruší kvalita snímků – kresba je slabá i na čtyřmegový přístroj, na absenci detailů se očividně podepsaly algoritmy na odstranění šumu. Při okrajích fotografií ubývá ostroty a přibývá chromatické aberace. S vyšší citlivostí (ISO 400) se rozostřují barevné přechody a barvy se vzájemně slévají (nejvíce to postihuje různé odstíny červené a oranžové). Zelenou barvu ladí fotoaparát spíše do tyrkysové.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

Panasonic LZ2

Dražší z obou testovaných Panasoniců se od modelu LS1 liší designem a hlavně optikou, v mnohém jsou oba typy totožné – například v menu nebo v ovládacích prvích žádný rozdíl nenajdeme. Hlavní předností LZ2 je tak – pokud pomineme megapixel rozlišení navíc – šestinásobný optický zoom s lepší světelností (f2,8-4,5). Hlavně v černém provedení působí LZ2 velmi elegantně a díky náznaku úchopu se ve srovnání s jinými malými kompakty docela dobře drží. Potěší zrychlené sekvenční snímání, náročnější uživatelé ocení možnost ručně korigovat barevnou teplotu. Naopak u ostření do tmy si LZ2 vedl o něco hůře. Největší výhodou je ale kvalita fotografií. Výtečně funguje automatické vyvážení bílé – barevné podání je věrné venku i v interiéru s bleskem, barvy jsou syté a jasné, chromatická aberace se objevuje jen v náznacích při krajích snímků. Při ISO 80 a 100 jsou fotografie zcela čisté, ani při ISO 200 není šum na monitoru nebo při tisku do 10 x 15 cm nijak patrný, při ISO 400 sice naroste, ale pořád nemá zhoubný vliv na detaily jako u jiných typů. Pokud nevyžadujeme prioritní či manuální expoziční režimy nebo kvalitnější videozáznam, je LZ2 vynikající volbou, ač patří v testu k nejdražším modelům.

Vlastnosti: ★★★★★
Poměr cena/výkon: ★★★★★
Celkem: ★★★★★

▲ Nahoře fotoaparát bez hledáčku, dole standardní řešení s hledáčkem i displejem.

▲ Kolečko pro nastavení režimů fotoaparátu může být na zadní i horní straně přístroje.

▲ Většina blesků je zabudována v těle fotoaparátu, některé se však vyklápějí nad objektiv.